

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN EKSILERET STUDENTS HÆNDELSER

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 68.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874305520.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Endelig gaar Døren op, og ind træder en Mand, som jeg vel kendte af Udseende, nemlig forhenværende Herredsfuldmægtig, nuværende Partikulier og Forligelseskommissær Handrup. Han er stor og tyk, med en vældig skallet Tyrepande, der altid sveder. Han har en Stemme som en Bjørn og ser altid yderlig forbitret ud. Efter at have mønstret Stuen med et Blik som en Feltherre, der overser et Terrain, brølte han: - Hej Lise, en Bajer - og derpaa i en dæmpet brummende Tone - og saa en Cognak! Den tykke Opvarningspige fór forfærdet op og serverede det forlangte med et Værs'artig, Hr. Handrup! Handrup slog Snapsen i sig med et saa smerteligt og forvredent Ansigt, som om det var ham den modbydeligste Drik af Verden, derpaa rystede han paa Hovedet og sagde: Uh! uh! giv mig en til. Nu hørte man noget skrabe paa Døren. - Lise, luk op for Bæstet! lød Hr. Handrups Imperatorrøst. Opvarningspigen adlød, og en vældig stor sort Vandhund kom spadserende ind, mønstrede Terrainet, som dens Herre for et Øjeblik siden havde gjort, og da den opdagede mig, gav den sig til at gø, saa det gjaldede i hele Huset. - Læg sig, Køter! brølede Hr. Handrup igen, og med et Spark befordrede han den ind under det lille Bord, hvorved han havde taget Plads. Jeg opdagede senere, at han for Bekvommeligheds Skyld ikke brugte Spyttbakken, men lod Hunden gøre Tjeneste som saadan. Der sad nu Hr. Handrup lænet tilbage i Stolen, rygende sin Cigar, med begge Benene udspilede til hver Side saa langt, som det paa nogen Maade var ham muligt. Da han havde tilbragt nogen Tid med at udfolde sin Storhed, spidsede han sine Læber, pustede en tæt Sky ud af Munden og sagde med Hovedet vendt om til mig: